

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 504.

Felélős szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Szerkesztőtárs:
Rosner Imre

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutóbbi számban közlünk.

Tiszta választás.

Tolesva, febr. 12.

A marosvásárhelyi puskalövések sok szép reményünket foszlatták széjjel.

Már már kezdtük hinni, hogy ha nem is tiszta, de legalább a réginnél valamivel tisztább választást várhatunk. Hogy az az új keletű hármas jelszó legalább kis részben nem üres frázis, hanem igaz valóság.

Kinos és lesújtó volt a választás, amely Marosvásárhelyről jött erre a naiv ábrándunkra.

Azok a puskalövések arra tanítanak, hogy Falk Miksának van igazsága: a rendszer semmit se változott. A választások eddigi tisztasága — helyesebben piszkosága — szintén nem változott. Minden a régi maradt.

A miniszterelnöki székben Széll Kálmán ül, — de a főispáni székben Bánffy Dezső emberei ülnek, a vármegyékben Bánffy Dezső szellemé grasszál.

Azok a puskalövések megrázkódtatták egész valónkat. Remegve gondolunk a választásokra, amelyekről pedig már olyan szép ábrándokat szőttünk, azt remélve, hogy végre valahára legalább megközelítőleg szabadon fog megnyilatkozni a nemzet akarata. Remegve gondolunk most rá: Uristen mi lesz velünk, ha majd őszszel is a marosvásárhelyi választás fog mindenütt ismétlődni!

Pedig olyan a kilátás. Mert mit ér nekünk, hogy Széll Kálmán a miniszterelnök, ha a főispáni székben még most is a Mikó Árpádok ülnek? Ott még most is az erőszakosság, a féktelen pártzenvedély, az ellenzék halálos gyűlölete uralkodik.

Széll Kálmán tisztességes, jó érzésű s jó szándéku ember. Mit ér? Széll Kálmán messze van, a főispán közel. A szolgabírák, a jegyzők nem sokat törődnek a Széll Kálmán intencióival, ellenben rab-szolgái hűséggel engedelmeskednek a főispán legkisebb kérés-gyintésének. Mert a főispán itt van közvetlenül nyakunkon, a főispán kezében van életük és haláluk, s tudják, hogy a főispánnak módjában van szörnyű bosszút állani azon, a ki szent akarata előtt tétet-fejet nem hajt. Hát bizony a vármegyékben nem a Széll Kálmán egyénisége adja meg a választások jellegét, hanem a főispán személye.

Hiába jó szándéku és jó érzésű ember Széll Kálmán, — a Bánffy rendszer főispánjai most is erőszakoskodni, vakmerően terrori-

zálni, vesztegetni fognak, gázolni fognak a vérben s az emberek jobb meggyőződésében, mert ilyen már a természetük, s mert a farkasból sosem lesz bárány.

És épen ezért van okunk nekünk zemplénieknek remegve gondolni a választásra: Mert a mi főispánunk is még a Mikó Árpádok gárdájából való, — abból a főispáni karból, amely 1892-ben és 1896-ban olyan vérlázító erőszakkal akadályozta meg a nemzeti akarat szabad megnyilatkozását.

Irtózáttal és undorral emlékezünk a mult választások rettenetes visszaéléseire, s kétségbeesjt a gondolat, hogy ezek a visszaélések az idén is ismétlődni fognak.

Hogy merjünk a szívünk parancsa szerint szavazni menni, mikor látjuk, hogy nemcsak állásunk, egyszintenciánk, de még az életünk is veszélyben forog az ellenzék szavazatunk miatt?

S ha majd »felsőbb nyomásra« eldördül a csendőr fegyvere, s mi kiomló piros vérünkkel teszünk tanuságot hitünk felől, — ugyan csakély vigasztalás lesz nekünk, hogy ha itt lent erőszakoskodnak s gyilkolnak is, de oda fent a miniszterelnöki székben egy nemesen gondolkodó derék ember ül, aki szintén részvételt fogadja a mi halálunk hírét, lelháborodik, vizsgálatot rendel, sőt az árváink számára adakozik is ötven koronát.

S most már eljutottunk ahhoz az időponthoz, ahol fel kell állítanunk a kérdést: komolyan akarja-e Széll Kálmán a tiszta választásokat, vagy csak bolondija velünk az országot?

Mert ha komolyan akarja, akkor első és elengedhetetlen feladata elbocsátani a Tisza-Bánffy rendszer összes főispánjait. Mert olyan maiv ember csak nem lehet, hogy azt képtelje, hogy *ezek-ke* a főispánokkal tiszta választást lehet csinálni. Aki istentiszteletet akar tartani, papot visz magával, nem huszárörmezt. Aki a magyarok istenének tiszta választásokkal akar áldozni, az ne vigye magával a Bánffy-gárda jogtípró katonáit.

Zempléni vármegyében nem lesz addig tiszta választás, míg ez a vármegye a főispán zsarnoki kényuralma alól fel nem szabadul. Olyan az ő uralma, mint a lidércnyomás: senki se mer alatta lélekzetet venni. Még az is remeg a bosszujától, akinek pedig ő maga sem akar ártani. Mert már olyan a hire.

Évek óta emlegetik már, hogy meggy, — s mindig marad. Azt mondják szóbeszédben, hogy már

eljejtene a kormány, de nem meri az utódját kinevezni. Mert két hatalmas mágnás frakció követeli a maga jelöltjének a főispánságot, s a miniszterelnök egyiket se akarja magára haragítani az által, hogy a másikkal a jelöltjét nevezi ki. Azt mondják, hogy a kormánynak ez a habozása tartja már csak a főispánt.

Nem tudjuk, igaz-e, nem is hiszszük. De ha igaz volna is, — ez még nem ok arra, hogy a választások vezetését is a mostani főispánra bizzák. Ha nem tud Széll Kálmán a két mágnás közül választani, nevezzen ki egy harmadikat, nevezzen ki egy tisztviselőt a központból, vagy akárkit, — hiszen rosszabbtól már mi úgy se félhetünk. De ilyen kicsinyes okok miatt nem szabad egy vármegyét megfosztani a tiszta választásoknak, vagy a reményétől is, nem szabad egy vármegyét kitenni a marosvásárhelyhez hasonló választások veszedelmének.

Buza Barna.

Bernáth Béla,

a mádi kerület országgyűlési képviselője.
Tokajhegyfalja érdekében, 1901. évi február hó 4-én mondott beszéde.

II.

Ugyancsak Franciaországban megvan engedve, hogy a kistermelők gyümölcsből adómentesen főzhessenek szesz.

Ezek a kedvezmények nálunk is nagy mértékben könnyítene a kisgazdák helyzetén. De a mi borüzletünk pangásnak egy főbb okát az olasz bor alacsony vámdíjtételében kell keresnünk!

Az Olaszországgal 1891. évi december hónap 6-ikán kötött kereskedelmi és hajózási szerződést 1892. évi január hó 30-án írtuk törvénybe.

Az erre vonatkozó zárojelzőkönyv egyik pontja azt tartalmazta, hogy: »ha Olaszország a maga borvámjait behozatali tarifában 5,77 frankra mérsékeli, akkor az osztrak-magyar monarchia közös vámterületének vámtarifája is 3,20 forintra mérséklendő.«

Már akkor felismerte a magyar parlament egy része azon veszélyt, mely a szerződésből kifolyólag a magyar borerőltetésére nézve elő fog állani a szerződés tárgyalásánál többen fel is szólított ily értelemben s kifejezést adtak aggályainak. A parlament másik része azonban a szerződésben veszélyt nem látott, mert nem tartotta valószínűnek, hogy Olaszország a Franciaországgal akkoriban folytatott vámháború megszüntesse s egymással szerződésre lépve, Olaszország borvámját le szállítsa csak azért, hogy bora Magyarországra alacsony vám mellett jöhessen be.

Az akkori kormánynak is ez volt az álláspontja, sőt a kereskedelmi miniszter, néhai Baross Gábor, az érdekeltek megnyugtatóra a törvényjavaslat tárgyalása alkalmával így nyilatkozott: »Intézkedtünk az iránt, hogy, ha esetleg, amire kilátás nincsen, bekövetkeznék a vámok illetéme mérséklése, Magyar-

ország semmi irányban ne legyen meg-
lepetésnek kitéve.«

Alig emelkedett azonban ezen javaslat törvényerőre, már is utólré s teljesen készületlenül, védtelenül találta a mi szegény hazánkat a kellemetlen »meglepetés«, mert már csakhamar bekövetkezett az olasz borvámunk 5,77 frankra való leszállítása. A következőkben természetesen az volt, hogy Magyarországnak is le kellett a szerződés értelmében 3,20 frtra szállítani a borvámot Olaszországgal szemben s ezzel tág utat nyitottak az olasz bor nagymértvű beözönlésének. Az alábbi statisztikai adatok legjobban illusztrálják hogy az olasz bor beözönlése évről-évre mily ijésztő arányokban nagyobodott: 1895. év 236,453 mmasza, 5.888.000 korona, 1896. év 525.479 mmasza, 14,714.000 korona, 1897. év 929.740 mm. 20,454.000 korona, 1898. év 917.459 mm. 20,189.000 korona, 1899. év 889.962 mm. 19,579.000 korona értékben.

A hatás nem maradt el, sajnos, mindjárt kezdetben érzékenyen érintett bennünket, szőlősgazdákat. Szőlőterületeink egy részét már akkor elpusztította a filoxera s a még meglevőt is fenyegette a pusztulás réme, a termés nagy mértékben csökkent s mégis azt kellett tapasztalunk, hogy e csekélyebb készletet sem értékesíthettük kellőleg, mert az olasz bor beözönlése következtében a mai borunk ára is tetemesen csökkent.

Bekövetkezett tehát az a veszély melyet a szerződés magában rejtett, a melyet a parlament egy része már előre meglátott s megjósolt a borertermésre és borkereskedésre nézve!

Mik voltak tehát azok az intézkedések, melyekről néhai Baross Gábor kereskedelmi miniszter szolt s melyek a magyar borertermelés és borkereskedés érdekeit lettek volna hivatva megvédeni? Bizony azok csak a papiroson maradtak! S a felsorolt adatok maguk eléggé bizonyítják, hogy sajnos, mai napig sem történt olyan intézkedés, mely az olasz bor behozatalát ellensúlyozni, megakadályozni képes volna. Sőt azt kellett tapasztalunk, hogy az 1893. évben Szerbiával megkötött vám-szerződés alapján a Szerbiában levő Krajna, Timok, Krusevac, Morava és Toplica kerületekből a bor hordókban a határforgalom számára biztosított külön vámkedvezményekben részesül s e vám 100 korona után 3,20 forintot tesz ki.

A mi boraink kivétel vámja ellenben mindenfelé nagy s elmondhatjuk, hogy a mi borainkat illetőleg mindenütt prohibítív rendszabályt alkalmaztak.

Oroszországgal is megkötöttük 1894. évben a szerződést. Megengedtük, hogy Oroszország gabonáját 1 forint 50 kr. vám mellett hozhassa be hozzánk, a mi borainkra nézve pedig kimondották, hogy úgy, mint a többi terményekre nézve is a legnagyobb kedvezményt élvező nemzet bánásmódjában részesülünk! S miben áll ezen legnagyobb kedvezmény? Egy pud után, a mi 16,38 kiló, a borvám 4 rubel aranyban, ha a bor szesztartalma 16 százaléknál nem több; a 16 fokon felül minden szeszfok után külön 12 kopek vámot számítanak. Ezen számítás szerint, ha a bor szesztartalma 16 foknál nem több, egy hektoliter után körülbelül 106 korona és 43 fillérre rug a vám. Igen természetesen, hogy nagyobb

szeszifolnál nagyobb a vám is. Ugy hiszem, hogy ez elég magas védvám és Oroszország megelégedhetett volna ennyivel is, de mivel a kínai háború költségeinek fedezésére újabb bevételi forrásra volt szüksége, ezt azt amugy is igen magas védvámot 50 százalékkal emelte fel. Igaz ugyan, hogy a 13 százaléknál kevesebb szeszirtalmu borokra nézve ezen pótvámot a múlt év nov. havában eltörölte, illetve visszavonta, de a nehezebb borokra nézve ma is fennáll ez az új, különösen Tokaj-Hegyaljára nézve valóban sérelmes pótvám. (Igaz! ugy van! a szelsőoldalon.)

A második főpiacunk Németország. Itt a vám 100 hl. után 20 márika, ami szintén elég magas vámnak mondható, ha tekintetbe vesszük, hogy más államok mily alacsony vám mellett hozzák be hoszáruk boraitak.

Nagy kivétel piacunk Ausztria is, de itt is megérezzük, hogy az olasz bor o'csó vám mellett talál beboacsást, Nagy hátrány kivételünkre nézve az is, hogy Ausztriában a muborgyártás meg van engedve. Kormányunk már 1891-ben megindította az osztrákokkal e tárgyban a tárgyalást, de sajnos még mind ez ideig eredménytelenül, amennyiben Ausztriában a muborgyártás még ma sincs törvényileg eltiltva.

Tiszteit képviselőház! Igaz ugyan, hogy úgy nyugaton, mint keleten sikerült a vámháborút megszüntetni, a vám- és kereskedelmi szerződéseket a külállamokkal megkötni s a kereskedelem érdekében annyira kívánatos a politikailag is fontos stabilitást létrehozni. Ez kétségtelenül nagy vívmány volt, de sajnos, borászunk ügye nem nyert e szerződésekkal semmit, mert a mint már szerencsém volt kimutatni, éppen ez által nyitottunk utat az olasz bor behozatalának s e mellett még Romániából és Szerbiából is alacsony vám mellett jöhetnek be a borok hoszáruk, míg ellenben a mi borkivitelünknek minden irányban nagy védvámok állanak útjában, ugy, hogy ma már valóban nem tudjuk borainkat értékesíteni. Az olasz borral — tekintve annak rendkívüli olcsóságát — nem bírjuk ki a versenyt; a házítás következtében pedig a mi boraink ára nagy mértékben csökkent.

(Folyt. köv.)

A bodrogközi helyi érdekű vasút tárgyalása Sárospatakon.

Sárospatak, 1901. febr. 12.

A város főbirája Meczner Gyula engedményes főlkérése következtében f. hó 11-ére magántermészeti értekezletre hívta össze a város közönséget, mely az engedményes által előterjesztendő, és az értekezlet tárgyalása folyamán megállapítandó érdekeltiségi indokok alapján, törzsrészesvényekben nyújtandó ellenérték fejében egy bizonyos hozzájárulási összeget állapítana meg elyben, mely megállapodás egy későbbi hivatalos tárgyalásnak szolgálja esetleg alapul.

A tárgyalás folyamán oly momentumok merültek föl, melyek érdekességüknél fogva érdemesek arra, hogy a leszárdótt elvi álláspont rövid jelzése helyett a tárgyalás menetét nagyjában leírjam.

Meczner Gyula a gyűlés megnyitására még nem lévén jelen, megérkezéig Molnár János főbiró felolvasta a kérdéses vasútnak ismeretes tervezetét. E közben az engedményes megérkezvén, a maga részéről igyekezett a tervezetből mindazon körülményeket kihámozni, melyekből Sárospatak városának nagyarányú érdekeltisége véleménye szerint megállapítható. Egyben kijelenti, hogy ezen érdekeltiség révén a várostól 50.000 frt. tőkének megfelelő 5%-os kamatot kíván hozzájárulás fejében mindaddig, míg a vasút jövedelme annyira nem fokozódik, hogy az elsőbbségi részesvények kamatait fedezze:

továbbá jelzi, hogy azon bírtokosoktól, kiknek a vonal mentén 4 Km-térben belül fekvő földjeik vannak, holdankint, távolsági arányban kivetendő, átlagos 8 frtnyi hozzájárulást kíván.

Erre a város érdekeinek lelkes heroldja, Ballagi Géza szölt a tárgyhöz. Mindenekelőtt ha nem is előzatos, de mindenesetre érthetetlen misztifikációnak mondja a tervezet azon hitegetését, mely szerint a B. h. é. vasút később K-Várda, vagy Csap felé volna tovább fejleszhető, mert ezt az államvasut politikája, melynek fogva fővonalaival versenyző vállalkozások nem engedményez. *Kiszorja.* Ezután kijelenti, elyben óhajta a kérdésben forgó közlekedési vonalnak kiépítését, de a tervezetnek bemutatott alakja mellett a városra nézve nem érdekeltiséget, de határozott hátrányt lát, mert az O.-Liszkához közel tervezett végállomás a bodrogközi forgalmat a várostól egyenesen elterelné. Vége volna akkor mindennek, miről álmodni kezdünk. Szívesen belemenne a tárgyalásba. — ugymond — ha kiindulási állomással Sárospatakra tétetünk, de megjegyzi, hogy a város közgazdasági mizeriára való tekintettel így is magának tartja a kívánt hozzájárulási összeget. Szavait az értekezlet hangos tetszésnyilvánítással kísérte.

Dr. Lászlav László általában hozzájárul a mondottakhoz, de óv a mezei állásponttól, mert az alsó-határi gazdasági termények könnyebb szállítása, a földek értékének az által való emelkedése, továbbá a cukorrépa termelésének megkönnyítése, mindenesetre oly szempontok, melyek a város érdekét képezik.

Erre Meczner azzal az általánosan furesának minősített kijelentéssel kísérel gyengíteni Ballagi álláspontját, hogy Spatak *egy nem less atmeneti áru piacára soha*, ha mindig csak a helyi szükséglet forgására fog szorítkozni. (Ez persze már most sem áll és éppen azon fáradozunk, hogy forgalmunk fokozódjék.) Micsérszti lehetetlennek mondja Spatakot kiindulási ponttá tenni, mert így a vonalhosszabbodás és a szükséges nagyarányú kisajátítások miatt az építkezési költségek 300.000 frttal megnövekednének.

Miután még többen szóltak a tárgyhöz Ballagi álláspontja értelmében (zárjelben említem Dr. Lengyel Endre álláspontját, mely szerint a hozzájárulást fakultatívvá akarja tenni) a főbiró ismert éleslítésével megcáfolta az engedményesnek abbeli állítását, mely szerint a tervezetnek kívánt változtatása 300.000 forint költség-többlettel járna és hamarjában rámutatott egy Sárospatakra bevezethető oly vonalra, mely majdnem költségzaporulat nélkül volna megépíthető. Ezen vonalon a főbiró a Sárospatakon építendő vasúddal felhasználásának kombinációját nem tartja kizártnak. Ezek után az értekezlet nevében — hivatalon kívül — kijelenti engedményesnek, hogy azon esetre, ha engedményes a tervezetet olyképp módosítaná, hogy Sárospatak legyen a kiindulási állomás, Sárospatak közönsége hajlandó lesz a tárgyalást a hozzájárulás megnyírsége iránt újra fölvenni.

Miután engedményes a terv változtatásának megkísérletét kílátásba helyezte, Ballagi Géza a főbirót arra kérte, hogy a szónyeven lévő kérdés tárgyalását, mivel most már a város által építendő vasúddal van kapcsolatba hozva, *mindaddig felfüggeszse, míg a vasúddal építése diltóre nem jut.* Ezzel az értekezlet véget ért.

Omega.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

— A köztemető ügyében városunk katolikusai részéről ismét a kassai

Felsővidékben olvasunk panaszos támadást *Szekely Elek* polgármester ellen. A panasz tárgya — bár nem teljes tájékozottsággal — az, hogy a közbírtokosság által a tagosítaskor temetői hely ajándékozottat, mégis igen nagy temetői díjakat szed a város, vagyis a lakosság a sírhelyeket kétszer fizeti. Lényegben a panasz teljesen jogosult, mert a temetői díjak példátlanul nagyok. De két kérdéstünk van a helybeli róm. kath. egyház t. képviselőihez kikérk köröböl való a Felsővidék tudósítása is. 1.) Miért viszik helyi ügyekben való panaszaitak mas megyebeli sajtóhoz? es 2.) miért panaszokdnak utólag, és miért nem gondoskodtak remédiárról kellő időben? Hiszen a köztemetői szabályrendelet legutóbbi tárgyalásakor 1900 szeptember havában a városi közgyűlésben dr. Schön Vilmos részletes bizonyítékokkal reámutatott, hogy az abban megállapított temetői díjak mily óriási mértékben meghaladják pl. a kassai és nagyváradi temető díjat. A szabályrendelet 30 napig közszemlén volt és a katolikus egyház vezetői vagy tagjai részéről sem azadt senki, ki felebbezett volna. Qui tacet, consentire videtur.

Tény azonban, hogy dr. Schön Vilmos felszólalása a közgyűlésben általában helyeslésre talált s a polgármester a díjak azonnali leszállítását azzal a fífikus ötlettel ütötte el, hogy a temetői szabályrendelet felterjesztése sürgős, tehát fogadják most el, hanem adjon be dr. Schön Vilmos konkrét indítványt, ő azt sürgősen tárgyalatni fogja és ekkor a közgyűlés a leszállítást eszközölheti.

Dr. Schön Vilmos nemsokára csakugyan részletesen kidolgozott javaslatot tett a szabályrendelet több szakaszának módosítására s főképp a díjak leszállítására. E célból kérte, hogy a nagyközségi temetői alap számadásait kezdettől fogva terjesztés elő, állapítsák meg annak állagát, a köztemetői építési és berendezési költségét, ennek kölesön utján fedezendő részét s az ebből valamint fentartásból származó évi terheket, vegyék számba a halálzási statisztikát és e szerint állapítsák meg a díjakat. A polgármester a dr. Schön Vilmos munkálatát mint szép és fáradságos munkát nyilvánosan megdícséste és még hónapokkal ezeltől áttette a pénzügyi és közigazgatási bizottságokhoz. Azóta alszik a kérdés. Hát olyan nehéz ezeket a kimutatásokat összeállítani? Hiszen ha rendesen vezették a számadásokat és az építkezést, 2 nap alatt az egész betérjeszténi lehetne. De hát minálunk a rendezett tanács a közönség zsebének mindenféle közvetett utakon való kiürítésére rendezkedett be és erről nem szívesen mond le a polgármester, a ki huzza halasztja az ügyet, míg a nagy díjakat tartalmazó szabályrendelet jóváhagyva visszajő a miniszteriumtól s akkor aztán vigan futyulend. Tudjuk, hogy a városi képviselőtestületben kiesny az ellenzék, de ha alandóan eben teljesítenék kötelességeiket és az ellenzést, előbb többé célt érnének. Utólag haszatalan panaszokdnak.

— A városi színház köz és tűzbiztonság tekintetében való megvizsgálását lapunknak m. é. decemberben történt felszólalása folytán a belügyminiszter vármegyénk főispánjához intézett leiratban mult január hóban elrendelte. A vizsgálat eredményéről hivatalos értesítést nem kaptunk, csak a vizsgálatot követő vasárnapon megjelent *»Zemplén»*-ben olvastuk, hogy az eredmény természetesen teljesen megnyugtató. — Ha ezt a vizsgálatot a színház megnyitása előtt tartották volna meg — ugy, amint mi azt kívánatosnak jeleztük, e kérdéssel szemben nem követnének passzív magatartást. De ma, amikor 50 tag keueréről és egy kezdő igazgató sorsáról van szó, egyelőre hallgatunk. Fentartjuk magunknak, hogy majd a téli idény után megtegyük azt, a mi működésben van, hogy a belügyi

kormány a való állapotról híven meggyőződjék.

Egyelőre csak annyit konstatálunk, hogy a vizsgálat óta a tűzoltók részére különböző oltási eszközöket szereztek be sürgősen kizárólag a színház felszerelésül, víz-rezervárokról is gondoskodnak és a színház-utának 3 méterrel való kiszélesítésével is komolyabban foglalkoznak. A színház átalakításának elhatározásával egyidejűleg már tavaly utasította a képviselőtestület a polgármestert, hogy ezen kiszélesítés terve és költségei iránt legyen előterjesztést. Hanem ezt komolyan nem vette aztán a polgármester, de maga az engedelmes közgyűlés sem, a mint azt a régi városi épület átalakítása, illetve az udvarján történt új építkezés és a színház-utca sarkán levő rendőrségi hivatali költségvetés kijavítása igazolja. Dr. Hornyay Béla ezt a határozatot akkor felebbezni akarta, mert a színház utca kiszélesítésének elejtésé-látta benne, de a polgármesterétől elhírtették akként érvelve, hogy meglesz a kiszélesítés is, csak 1900-ban nem lehet, mert nincs rá fedezet; majd 1901-re gondoskodnak kellő költségvetési fedettről. De az 1901. évi budgetben bizony megelégedtek róla, egyszerűen agyonhallgatták. Most azonban már elkerülhetlenné váltott a tühbetetlenül keskeny sikátor kiszélesítésére komolyan rátérni. A febr. 8-iki városi közgyűlésben a polgármester újból kért és kapott utasítást a terv és költségvetés bemutatására. De vannak más belső hiányok is, melyeket okvetlenül pótolni, orvosolni kellend. S biztosra vesszük, hogy nyáron át a színházban még sok dolguk lesz a különböző mesterembereknek. Egy szóval városunkra még jelentékeny kiadás vár a színház bántalatosan olcsó (?) átalakításából folyólag, de erről csak azok tehetnek, ki hatalmukat abból tengetik, hogy soha sem öntenek tiszta bort a pohárba.

— **Mi az igazság?** A tisztv. fizetés-emelések nov. 23-iki tárgyalásán *Honcsk Dezso* államépítészeti hivatali főnök az 1901. évi költségvetés hiányai közt felemlítette azt is, hogy a közmunkaváltás bevételei jelentékenyen felülmúlják a kiadásokat, vagyis hogy ez a plusz a város nyeresége gyanánt jelentkezik a közs, pótdócsökkentésre, holott ezt a bevételt az utolsó fillérig csakis közmunka célokra szabad fordítani és csakis ily gazdálkodás mellett történhetik, hogy a város adós marad a közmunkák végrehajtása terén, mint pl. a csarnahói, bányaicsaki közutak helyreállításával. Akkor természetesen a polgármester vitatkozott, cáfolgatott. S mi a való tény? Az, hogy a febr. 8-iki képviselőtestületi ülésben határozatot kért és hozott ugyanezen utak helyreállítására, mert evel a város tényleg adós volt és eddig kötelezettségeit teljesítést elmulasztotta. Így van az, ha a különböző költségvetéseket és számadásokat nem készítik és nem ellenőrzik törvény szabta lelkiismeretes módon.

— **Éhínség.** *Prihoda Ete*-é megyei algyőző, főispánunk megbízásából bejárta a sztrópói járáshoz tartozó összes községeket, oly célból, hogy az általa összegyűjtött adatok nyomán megállapítható legyen, hogy mennyiben felel meg a valóságnak az a feltevés, hogy a járásban az éhínség a küszöbön van. A kiküldött hivatast lelkiismeretesen teljesíté. Bekopogtatott a legelhagyatottabb pörkunyhóba is és az így összegyűjtött tapasztalatok valóban a legszomorubb képet nyújtották elénk. Az a rettenetes szegénység, ami a szegény nép kunyhójában van, igazán borzasztó. — Dicséretes dolog hogy végre is e népen segíteni törek-szenek.

— **Ungvár város új polgármestere,** *Popovics Miklós*, csakugyan beadta lemondását s ezzel a szerencsétlen sorsú szomszéd város újabb polgármester-kriszinek megyen elébe.

Bor eladás.

1889. évi saját termésű valódi hegyaljai szamorodni és asszú bort üvegenként is eladok. Szamorodni 3 K. 20 fill. Asszú 6 K. Asszú finomabb 10 K literenkiat.

LÖVY ADOLF könyvkereskedő S.-A.-Ujhely.

HIREK.

A szépség ideálja.

— Epigramm. —

Pannának nem tetszik
Arcának a színe;
Pedig az oly fülel
De neki szebb léne.

Sokkal szebb, mint amit
Az Isten teremtett:
Csinál hát arcából
Piros pergamentet.

Eördög Dániel

Dr. Károlyi Aladár.

Csak nemrég, mintegy 8—10 héttel ezelőtt emlékeztünk meg arról, hogy akassai kir. ítélőtáblánál tanácsjegyző-albírói minőségben alkalmazott dr. Károlyi Aladár az itteni törvényszékhez bíróságot neveztetett ki. — most sajnosan s őszinte részvételt kell hírdőlnünk, hogy ez a dr. Károlyi Aladár meghalt. Influenzába esett s ebből nagyfokú tüdőból fejlődött ki, mely őt e hó 8-án ágyba döntötte s miután szervezete a romboló kórnak ellenállani képtelen volt, alig 4 nap betegsége után kioltotta a jobb sorsot érdemelt életet. Hivatalt pályafutása rövid, de annál fényesebb volt. Szolgálatának ötödik évében már törvényszéki bíróságot, 5 évvel ezelőtt Pozsonyban ügyvédi irodáját, de ezt a bírói pályával cserélte fel s a szépségi járásbíróhoz albíróságot neveztetett ki, honnan rövid működése után a kassai táblához tanácsjegyzővé rendeltetett be s onnét jött hozzánk. Itt csak kevesesen ismerték, mert rendkívül szerény ember volt s visszavonultan csak hivatalának és családjának élt, míg most a könyörtelen halál ezek köréből kiragadta s mély bánatba borította szerető hozzátartozóit. Igaz részvét és őszinte szánalom kíséri sirjába a fiatalon, 33 éves korában ki-múlt bíró. — Családja a következő gyászjelentést adta ki:

„Alulírottak a legmélyebb fájdalommal jelentik, hogy a forrón szeretett férj, apa, testvér és rokon dr. Károlyi Aladár kir. törvényszéki bíró életének 33-ik, boldog házasságának 6-ik évében rövid, de kinos szenvedés és a halotti szentségek ajátatos felvétele után f. hó 12-én reggel 7 órakor jobb létre szenderült.

A boldogultnak hiült tetemei f. hó 13-án d. u. 3 órakor fognak a gyász-házból a róm. kath. egyház szertartása szerint a helybeli köztemetőben örök nyugalomra tetetni.

Az engesztelő szent mise-áldozat f. hó 14-én reggeli 8 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatóknak hemutattatni. Sátor-aljauhely, 1901. február 12. özveggy dr. Károlyi Aladárné, Szova Irma, Aussm Weerth Ida anyja, Szová Julianna anyós, Marianne, Szilárd, Adrienne, Irén testvérei, László, Ilona gyermekei, özv. Massanyi Gé-záné, Karl Ernestine nagynénje, dr. Kósa Zsigmond, sógára, János László unokaöccségei. Béke és áldás lengjen a korán elhunyt drága halott hamvai felett!”

A törvényszék külön gyászjelentést adott ki, ezt megküldte az összes hazai bíróságoknak. Temetése ma ma ment végbe a közönség élénk részvétele mellett. A kir. törvényszék és kir. járásbírói bírósági és tisztviselői kara Fornussek Béla elnök vezetésével testületileg jelenik meg, valamint ott voltak a Sátor-aljauhelyben székelő összes hivatalok képviselői. A ravattal szebbnél-szebb koszorúk borították, melyek közül ki-váltak a bánatos özveggy, a rokonok, a kir. törvényszék és az ügyvédi kar koszorúi.

— **Kinevezések.** A király Fényes Vince borosjenői járásbírói albírót a szerencsi járásbíróhoz járásbíróvá nevezte ki.

Bonith Jolán okleveles óvónő a

tolesvai állami kisdévodóházhoz óvónő-nek neveztetett ki.

Sztrapkovich István sátor-aljauhelyi adóhivatali díjtalan gyakornok a király-helmezi kir. adóhivatalhoz di-jas gyakornoknak neveztetett ki.

— **Athalyezés.** A m. kir. főemirze-lésűg, i miniszterium Dechi Ferenc helye-beli napidíjas kultur mérnököt hason-minőségbe a Szombathelyre helyezte át.

— **Egyházi hírek.** Balázs Tivadar Ormezőre, Uhrinovics Andor Z. Vászár-helyre r. k. segédlelkészekül; az új-misés papok közül Bujnóczky Tamás Tarcára, Varga János Z. Szinnára kap-lánokul rendeltettek.

— **A varanói iparos egylet** f. évi február hó 2-án megtartott táncmulat sága alkalmával *jelöltettek:* Rónay Albert (A. Hrabóc) 20 K., Malonyay Tamás 8 K., Udvardi Viktor 5 K., Takacs István 4 K., Diószeghy János, Landesmann Miksa (Sátor-aljauhely), Lampel Nándor, Balla István és Fü-zzesséry Pál 3—3 K., Strasser Antal, Grünner György (Nagy-Mihály), Seem-man János (Zsalobina), Letényi Armin Guseo Péter, Sztankó László, Mayer Márkus és a nagydobrai csendőrszerve-zés 2—2 K., Klein Miksa (Kassa), Leskó Pál (Davidvágy), Ureczky Béla és Madarász János 1—1 K.

Tombola tárgyakat ajándékoztak: Bires Gizella 1 drb. tüttartót, Bires Emma 1 drb. művirágot, Cserenyak Margit 1 drb. kivarrót asztalfutót, Lin-hardt Antalné 1 drb. napraforgó óra-tartót, Szakszun Marika 1 drb. művirá-got, Csalla József 1 drb. galambot, Fuchs István 1 doboz cukorkát, Fü-zzesséry Pál 2 üveg cognacot, Guseo Péter 1 drb. asztali tükröt, Klausner Emil 1 üveg liqueur, Oláh Andor 1 doboz cukorkát, egy a felülírtok, mint az ajándékoztók fogadják a varanói iparos egyletnek hálás köszönét.

— **A k. helyekezzi önkéntes tűzoltó-egyesület** saját pénztára javára f. 1901. évi február hó 17-én a »Bodrogközi Kaszinó« termében táncvigalmat ren-dez.

— **Csop vasuti állomás tisztikara** az »Ungvári dalárda« közreműködésé-vel, annak pénztára javára, a kassai országos dalosversenyen való részvétele költségeinek beszerzése céljából Csapon, folyó 1901. évi február hó 17-én, vasárnap, a vasuti állomás helyiségeiben hangversenyyel egybekö-tött táncvigalmat rendez.

— **A perbenyiki gazdasági téli tan-folyam** Magyar Kázmér ur, a földmí-ves iskolák tanfelügyelőjének szives közreműködése mellett f. február hó 17-én Vasárnap d. u. 5 órakor a per-benyiki vasutállomás tőzsomszédságá-ban levő »Nyesés« épületben egy ve-tített képek bemutatásával kapcsolatos előadást fog rendezni.

— **Furfangos tolvaj** járt a napokban Ungváron, még pedig az, ki az itteni Boeck-szállodában meglopta *Szántó* Zsig-mond eperjesi kereskedőt és a lopott holmival, köztük egy arany óra és arany láncsal. Ungvárra ment s ott az órát és láncot értékesítette. E hó 8-án az-után az ujhelyi rendőrség körözvényé-ből értesültek a vevők, hogy lopott holmit vettek s dieséretükre legyen mondvá, azonnal siettek az ungvári rendőrséghez, a lopott holmit átadai. A rendőrség ennek alapján a nyomo-zást megindította s kitűnt, hogy a tolvaj *Springer* Hugó, aki a szamosújvári fegyháznak hosszabb ideig volt lakója s aki ott tartózkodása alatt nemesak az órát és láncot értékesítette, hanem még az ungvári ipartestületnél 2 kor. 50 fl. ráfizetéssel becsérlette asztalo-ségességét igazoló munkakönyvét is. Springer tegnap már az ujhelyi rend-őrség kezébe volt és csakhamar meg-állapították, hogy évekel ezelőtt a helybeli fogházból is megszökött.

— **Gyilkos huszárok.** Nagy-Mihály-ban e hó 6-án egy szerelmes huszár-kaplár véres bosszút állott egy gazda-emberen, aki nem engedte, hogy a leány-ához járjon. *Turi* Imrénének hívják a vérengző huszárkaplárt, a ki szerelmes volt *Balala* András nagy-mihályi lakos leányába. A leány viszonzta a huszárszerelmét és titokban többször találkoztak is. E hó 6-án este Turi beru-

gott állapotban elment Balalához. A leány rosszat sejtve, Turit nem akarta beboacsátani, de a huszár betörte az utcáját és bemont a lakásba. A leány apja, *Balala* András a részeg huszárt kiutasította a házból, majd pe-dig, mikor Turi vonakodott kinenni, kilökték a szobából. A megszegényitett huszár nagy káromkodások közt hagyta el a hazát és visszatért a kores-mába, ahol előbb ivott. Ott még *Tóth* Ferenc és *Piri* Sándor huszárokkal találkoztott, kik szintén ittás állapotban voltak. Turi ezt a két huszárt magához vette és ezekkel együtt visszatért Balalához, hogy bosszút aljon a kiutasításért. — Minthogy az utcáját zárva találták, a kapun bemászták az udvarba, azután feltörték a konyhajá-tot és behatoltak a szobába. Balala, a mint a huszárokat észrevette, baltát kapott kezébe, hogy azzal védekezzen, de ezt a huszárok kicsavarták kezéből, kivonszolták az udvarra és ott össze-vagdalták. Mire a katonai őrséget meg-érkezett, a három dühöngő huszár már teljesen összevagdalta Balala koponyá-ját, aki rövid kínlódás után meghalt. A három huszárt elfogták és tegnap előtt délután vitték be őket Kassára erős katonai fedezet alatt.

— **Borzaszt szerencsétlenség** történ-t a szinai járásban fekvő Dubrava kö-zségben. A község határában nagy mé-rtékben szaporodtak el a farkasok, sőt a községbe is belátogattak. Ezt meg-akadályozandó, elhatározta a község előjárósága, hogy megmérgezett hus-sal fogja kipusztítani a veszedelmes ne-nevadakat. Erre a célra a főszojgabíró engedélye alapján sztrichmint szereket be-t. A hus beszerezésével Kohánka Mihály kisbíró bizták meg, aki e megbízatást nem igen lelkiismeretesen teljesítette, a mennyiben a község házára szállított husból jelentékeny részt saját céljára tett félre. A község második kisbírája, Mihók András ki a hus mérgezését vé-gezte, a Kohánka által félretett darabot is megmérgezte, amit ez mas nap-egész gyanútlanul vitt haza és a felesége délre meg is főzött. Kohánka fe-lesége és két gyermeke a mérgezett hus jóízűen elfogyasztotta, minck kö-vetkeztében az egész család nagy kí-nok közt meghalt.

— **Durátor** által a cipőtalp egyszerű bekenéssel ötször oly tartós és vízhatlan lesz. E kiváló hazai készítmény nagyon sok takarékos embernek szerez örömet és bizonyára kevés család-nál fog hiányozni nem sokára. Ára 1 és 2 K. Póstan 1 K 20 fillér beküldése után némentve küldi a Duratorgyár, Budapest, Lipót-körút 3. Kapható azon-ban mindenütt.

KÖZGAZDASÁG.

Zemplénmegyei pénztintézetek zárszámadásai az 1900. évről.

I. S.-a-Ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelügyelet.

Merleg számla. Vagyon: Pénztár 18182 K 65 F, Váltó 1593776 K 9 F, Kötvény 82546 K. Előleg 620 K. Folyó számla 110667 K 63 F, Értékpa-pír 11528 K Jelzálog tőke számla 65782 K 60 F, Ovadék 274776 K 88 F. Fel-szerelés 1800 K Ingatlan 62558 K 6 F, Osztrák magyar bank 1193 K 56 F, Egyéb követelések 1607 K 40 F, összesen 2225038 Korona 87 Fillér.

Telér: Részvény 160000 K Tar-talék 60000 K Külön tartalék 17000 K Házérték csökkenési alap 5000 K Be-tét 1288299 K 96 F, Letét 274776 K 88 F, Betét kamat adó 2967 K 36 F, Magyar takarékpénztárak központi Jel-zálogbankja 65782 K 60 F, Fel nem vett osztalék 84 K Viszleszámitott vál-tó 298460 K Átmeneti kamato 12500 K Egyenleg mint nyeresemény 40168 K 7 F, összesen 2225038 Korona 87 Fillér.

Nyereség és vesztesség számla. Ki-adás: Betét kamat 60614 K 1 F, Viszleszámitott váltó kamat 12773 K 22 F, Házérték 1000 K Költség 2551 K 14 F, Tiszti fizetések 11265 K Adó 7397 K 77 F, Betét kamat adó 6061 K 37 F, Egyenleg mint nyeresemény

40168 K 7 F, összesen 141830 Korona 58 Fillér.

Bevétel: Áthozat 1899. évről, már megadózva 1009 K 76 F, Váltó kamat 119518 K 80 F, Előleg kamat 130 K 36 F, Kötvény kamat 6097 K 62 F, Folyó számla kamat 7859 K 75 F, Nyomatvány 2974 K 72 F, Átirás 46 K Szelvény már megadózva 416 K Ingatlan jövedelem 3625 K Jel-zálog jutalék 152 K 57 F, összesen 141830 Korona 58 Fillér.

A tiszta nyeresemény felosztása: Osztalék 800 drb. részvény után á 24 K (12 százalék) 19200 K 2. Külön tartalék alapra 3000 K 3. Házérték csökkenési alapra 2000 K 4. Váltó leírás-sokra 6393 K 30 F, 5. Leírás felsze-relésekből 200 K 6. Leírás ügyviselés-ből 807 K 7. Jótékonyra*) 300 K 8. Jutalékokra 6555 K 9. Elnöki tisz-teletdíj 1370 K 10. Átvétel 1901. évre 282 K 77 fl. összesen 40168 K 7 fl.

*) Betegsegélyző egylet 20 K. Keresk-társulat 20 K. Izs. nőgyelet 40 K. Nép-könyha 40 K. Árvaház 40 K. Iskolázató egylet 40 K. Iparos tanonok 20 K. Csákó Mihályné 20 K. *Kossuth* szobor 100 K. *Vörösmarthy* szobor 20 K.

II. Sárospataki takarékpénztár:

Merleg számla. Vagyon: Váltó kölcsön számlának 1380718 K Jelzálog-kölcsön számlának 208559 K Kötvény-kölcsön számlának 361086 K Intézeti házak 22000 K A 112-ik számú lakház számlának 1600 K Ingatlanok s jog-sítványok számlának 113323 K 34 F, Visszatérülő költségek számlának 6618 K 10 F, Pénzkészlet számlának 20752 K 11 F, összesen 2174658 Korona 55 Fillér.

Telér: Alaptőke számlától 200000 K Tartalék alap számlától 89689 K 64 F, Tisztviselői nyugdíj-alap számlától 32011

K 14 F, K Kamat-tartalék számlától 14000 K Betét számlától 1519697 K 3 F, Váltóviszleszámitolás számlától 273180 K Fel nem vett osztalék számlától 112 K Tiszta jövedelem 45968 K 74 F, összesen 2174658 Korona 55 Fillér.

Jövedelem számla. Kiadás: Betétek kamatai számlának 65297 K 71 F. Váltóviszleszámitolási kamatok számlának 15189 K 30 F, Adók 9748 K 88 F, Betéti 10 százalék kamat-adó számlá-nak 6529 K 76 F, Nyomatvány-költségek számlának 553 K 8 F, Tisztviselői fizetések 9400 K Napibiztosi díjak 1474 K Kezelési és üzleti költségek számlának 2219 K 6 F, Jótékony-célú adományok számlának 90 K Tiszt-viselői nyugdíj alap járuléki számlának 2240 K 66 F, Vesztességi leírások számlá-nak 3643 K 48 F, Tiszta jövedelem számlának 45968 K 74 F, összesen 162354 Korona 67 Fillér.

Bevétel: Váltó-kölcsönök kamatai számlától 95376 K 4 F, Jelzálog-kölcsönök kamatai számlától 19390 K 87 F, Kötvény-kölcsönök kamatai számlától 29734 K 24 F, Késedelmi kamatok számlától 3218 K 5 F, Nyomatványdíjak számlától 2529 K 20 F, Igazga-tósági inté-díjak számlától 500 K In-gatlanok s jogositványok jövedelme számlától 7693 K 19 F, Előző évi jö-vedelmi maradvány számlától 3913 K 8 F, összesen 162354 Korona 67 Fillér.

A tiszta jövedelem felosztására vo-natkozó javaslat. I. Az alapszabály szerinti jutalékokra 15 százalék; ebből: a) az igazgatóság jutalékára 5 százalé-k 2298 K 44 F, b) a felügyelő-bizott-ság jutalékára 2 százalék 919 K 37 F, c) a tartalék alap jutalékára 3 és fél százalék 1608 K 91 F, d) a tisztviselői nyugdíj-alap jutalékára 4 százalék 1838 K 75 F, e) a jótékony célok jutalékára fél százalék 229 K 84 F) 6895 K 31 F, 2. 2000 darab részvény után osztalékra 16 K-val (16 százalék, 32000 K 3. A tartalék-alap külön ja-vadalmazására 1000 K 4. Tisztviselődíjak és jutalmazásokra 2320 K 5. Az 1901. évi jövedelmi számla javára átvettendő maradvány 3753 K 43 F, összesen 45968 Korona 74 Fillér.

Sajnálataunkra nem tünik e javaslat-ból, hogy részese-e a *Kossuth*- és *Vörösmarthy* szobor alap valamely támogatóban?

TANÜGY.

A Sátoraljaujhelyi vidéki róm. kat. tanító egyesület, mely már oly hosszú idő óta csak olykor-olykor, akkor is nagymértű részvétlenség mellett lépett a működés terére, főt. Katinszky Géza elnöklete alatt f. hó 5-én tartott választmányi ülésen egyhangulag újjáalakított.

Az ülésen az elnökön kívül a következő választmányi tagok jelentek meg:

Lukács József kázméri, Lukács István k. helmezi, Lipták István leleszi, Lukács Janos gálszécsi, Koleczkári József morvai, Steczik József, Darvas Károly (nyugdíjazott) Mészáros Gyula (alelnök) sárospataki, Fábri Károly Gárdonyi József sátoraljaujhelyi, Szatreczki Géza tolsvai, Dalibor Ferenc ó-lisztkai tanítók; továbbá: Csernyiczki István sárospataki, Mihajla Endre gálszécsi, Lajda József bottyáni, Violet Gyula, Pecsár Gyula sátoraljaujhelyi lelkész s káplán urak.

Gárdonyi József mint az egyesület jegyzője felolvassa az egyesület tagjai által legutóbb tartott ülés jegyzőkönyvét továbbá a kassai püspök ó Nagyméltóságának az egyesület s a papsághoz intézett ama leiratát, melynek értelmében minden róm. kath. tanító az egyesület tagjává kell hogy legyen. S mi fő, minden tanítónak fuvardíja 14 korona az iskolák pénztárából fizetessék ki.

E nemes intézkedés, hisszük, biztosítani fogja e talán ép ez oknál fogva pangásnak indult egyesület felvirágoztatását. Csak az a baj, hogy vannak ugyan iskolák, de hogy ily tartalék összeggel rendelkeznek-e? az már kérdés.

Ó nagyméltósága sorai köztetszéssel fogadtattak.

Ez után Darvas Károly volt pénztárnok számolt le s adta át az egyesület vagyonát (mely 500 frt. körüli) Steczik József újonnan választott pénztárnoknak.

Az egyesület egyes tagjai hátralékos tagdíjainak leendő befizetése tárgyában határozatot, miszerint tekintettel arra, hogy az egyesület rendes kerék végében nem működő, azok követelés ejtessék el.

Az alapszabályok egyes pontjainak módosítása is elhatározott minnek folytán azok átdolgozása: a egy szűkebb körű 7 tagból álló bizottság nevével: főt. Katinszky Géza elnök Mészáros Gyula alelnök Gárdonyi József, Szatreczki Géza, Csernyiczki István Steczik s Mihajla Endre (választmányi tagok) lett kiküldve.

Örvendetes meglepetésben részesült a választmány akkor, midőn az elnök kijelentette miszerint egyszerűen az egyesület alapító tagjává lesz, mely kijelentését nyomban tett is követte, mert az egyesület vagyonának gyarapításához 50 koronával járult. Ily magas tehetségű, jeles tanferfi, tevékeny aka-

ratu vezér kormányzásával kell, hogy felüldüljön a szunnyadásnak indult nem intézmény.

Több apróbb ügynek elintézése után elnök munkára hívja fel a tagokat, mert kijelenti, hogy csak azon esetben veszi kezébe a kormányrudat, ha érdeklődést munkásságot lát, s végre a gyűlést berekesztettnek nyilvánítja.

Ülés után a gyűlés valamennyi tagjai az elnök vendégszeretetét élvezni voltak szerencsések, ki nagyszerű ebéddel látta el vendégeit.

Ebéd alatt a felköszöntőkben hiány nem volt.

J.

Kiadótulajdonos:
LANDESMANN MIKSA.

Hirdetések

Tk. 9898 sz. 1900.

Árverési hirdetményi kivonat:

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a gálszécsi takarékpénztár végrehajthatóan dr. Fried Lajosné sz. Riesz Terézia végrehajtást szenvedő elleni 1000 korona tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék (a sátoralja-ujhelyi kir. járásbíróság) területén levő Sátoralja-ujhely város határában fekvő a sátoralja-ujhelyi 1712. sz. tjkben 2990 hr. sz. alatti foglalt és dr. Fried Lajosné sz. Riesz Terézia tőkére írott szőlő és borház 1140 koronában, a sátoralja-ujhelyi 1727. sz. tjkben 2989 hr. sz. a. foglalt és dr. Fried Lajosné sz. Riesz Terézia nevére írott szőlő és borházra 2000 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennbelle megjelölt ingatlanok az **1901. évi március hó 4-ik napján d. e. 10 óra**kor a sátoralja-ujhelyi kir. tv. sz. mint tkhatóság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladhatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 273 korona 50 fl. közpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett ár folyó m. a. l. számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. t. cz. LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sátoralja-ujhelyben a kir. tv. szék mint tkvi hatóságnál 1900. évi december hó 17-én.

Wieland kir. tv. székí bíró.

Mindenféle

tejtermékek és theavaj
naponta friss állapotban kaphatók
a sárospataki hercegi uradalom
tejesarnokában.

Ugyanott kívánatra naponként a tejtermékek házhoz is szállítanak, továbbá jogosítva van a kihordó kocsis közpénz mellett azok eladására.

Spindler Pál,

mint a sárospataki hercegi uradalom elárusítója.

Közgyűlési meghívó.

A sátoralja-ujhelyi villanyvilágítási és erőátviteli részvénytársaság

folyó évi február hó 24-én délelőtt 10 órakor saját hivatalos helyiségében

évi rendes közgyűlést

tart, melyre a t. részvényeseket tisztelettel meghívom.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, a zárszámadások és mérleg bemutatásával.
 2. A mérleg megállapítása, és a tiszta nyereség felosztása iránti intézkedés.
 3. A felmentvény iránti határozat
 4. Egy felügyelő bizottsági tag választása
 5. Esetleges indítványok tárgyalása.
- A zárszámadások, valamint az igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések a törvény által előírt időben a társulat hivatalos helyiségében megtekinthetők.

Sátoralja-Ujhely, 1901. évi február hó 6. án.

Dókus Gyula, társulati elnök.

Kivonat az alapszabályokból:

8. §. Szavazatra az jogosult, ki a közgyűlést megelőzőleg részvényét a társaság pénztárából letéteményezte és erről elismervénnyel bír.

A legelegánsabb báli czikkek
úri- és női lack-czipők

valamint

elegáns úri báli ingek
fehér nyakkendők, gallérok, kézelők stb. stb.
nagy választékban és jutányos áron kapható

Kalász Hermannál

Sátoralja-Ujhely, Bock-szálloda alatt.

Fiók-üzlet: Rákóczy-utca (Kis-piacz).

Tisztelettel van szerencsém Sátoralja-ujhely és vidéke n. é. közönségének b. tudomására hozni, hogy a sátoralja-ujhelyi villanyvilágítási társulattól kiléptem és **Kajnal-utca 94. sz.** alatt egy minden igényeknek megfelelő

mechanikai műhelyt

rendeztem be, ahol minden e szakmába vágó munkát, u. m. villanyvilágítási berendezéseket, telefont, sűrűgönyt, villámhárítót stb., házi villanyos gépeket legjobban eszközölöm.

Egyes jó gyártmányú részeket raktáron tartok.

Javításokat jutányos áron azonnal eszközölök.

Teljes tisztelettel

Kollár András és Társa.